

boruban kielégítő eredményeket s a befejezett háboru után annyi sok áldozat árán egy szebb, egy boldogabb jövőt fogunk megérni.

A mi hazánknak nincs terjeszkedési vágya, mi nem követünk hódító politikát, nekünk egy becsvágyunk, egy törekvésünk, egy államcélunk van, hogy a mi ezeréves hazánkat területének teljes sértetlenségével magunknak megtartsuk, itt a magyar faj közjogi fölényének fenntartásával faji kultúránkat és ezzel karöltve az emberiségnek nagy érdekeit szolgáljuk. A pánszlávizmusként rohanó árja ellen amikor küzdünk, akkor nemzeti létünkért harcolunk, küzdünk a szabadságért, az alkotmányosságért, függetlenségünkért, az emberiség továbbhaladásáért és tökéletesedéseért. Mi úgy fogjuk fel a mostani helyzetünket, hogy nemzeti létünk és veszélyeztetett nemzeti jövőnk biztosítása követeli tőlünk ennek a véres háborúnak erőfeszítéseit.

Kétségtelennek tartom azt, hogy állami és társadalmi életünk egész vonalán mélyreható változások fognak bekövetkezni, melyeket a háboru tanulmányai érlelnek meg. E tekintetben meddő dolog volna találgatásokba bocsátkozni, csak vágyainkat és reményeinket fejezhetjük ki abban az irányban, hogy az emberi természetnek most kitört féktelen vadságai tisztultabb felfogásokat és gyökeres elhatározásokat váltsanak ki a népek lelkeiből. Nem lehet Isten országa az, hol testvérmézetek pusztítják, ölik, gyilkolják egymást. Végre itt volna az ideje, hogy az emberi társadalom a Krisztusi tanok szerint rendezze be a földön együttélését, s a kétezer év óta ismert felséges nagy eszméktől áthatott új életben tényleges valóság legyen a békének, a szeretetnek és az igaz testvériségnek világa. Adja Isten, hogy a kiömlött vérözönből, a lövészárkok fagyos üregeiből, az elhamvasztott falvak lángtengeréből a feldúlt családi tűzhelyek siralmából, a háboru annyi sok szenvedéseiből megtisztultan megújulva lépjenek elő Európa népei és hogy hasonló borzalmak nem ismétlődhesse- nek, az egész emberi nem hivatását és általános érdekeit tartva szemük előtt, intézményekkel biztosítsák a népek szolidaritását az alkotó munkásságban, annak megbecsülésében és a keresztény erkölcsösségben, mely a pusztító háboruk fékevesztett, emberietlen, elvadult kultuszának véget vet.

Hazánk részére különösen kérjük az Egek Urát, hogy megkímélve maradjunk attól, hogy a mi szép országunk tovább is színhelye legyen a háborúnak, az ellenséges idegen invázióknak s mielőbb következék be az áhított tisztességes, maradandó béke ideje. Jöjjön el a béke esztendeje s hozza meg az új esztendő a mezőgazdaság, az ipar, a kereskedelem terén a fellendülés korszakát.

A képviselő beszédét az egybegyűlték nagy tetszéssel fogadták.

53.680/1914. II. szám.

Hirdetmény.

a föld- és házbirtok után járó általános jövedelmi pótdadónál számításba veendő kamatterhek bevallása tárgyában.

Általános jövedelmi pótdadó fejében fizetendő:

a) a földbirtokra, a házbéradó alá eső házbirtokra, a folyó évre kivetett állami egyenes adónak 30 százaléka;

b) a házosztályadó alá eső házbirtokra a folyó évre kivetett állami egyenes adónak 40 százaléka;

c) végül az ideiglenes adómentesség kedvezményében részesített föld- és házbirtoknál 20 százalék azon összeg után, mely az illető föld- vagy házbirtokra állami adó címén a folyó évre kivetett volna, ha a föld- vagy házbirtok adómentes nem lett volna.

A kölcsönrel terhelt ház- és földtulajdonosoknak az 1883: XLVI. t.-c. 13. §-a által az a kedvezmény adatott, hogy

1. a föld- és házbirtoknak általános jövedelmi pótdadjából levonandó az illető tulajdonost bekebelezés által is terhelő kölcsön után az adóévet megelőző év végéig tényleg le nem rovott tőkemaradék egy évi kamatainak 10 százaléka: feltéve, hogy a tőkével kamatok is vannak bekebelezve;

2. hitelüzlettel foglalkozó pénzintézetektől felvett és bizonyos évek alatt törlesztendő kölcsönök évi kamatának változatlanul a törlesztési idő egész tartamára vétetik az összeg, mely a kötvényben megállapított kamatláb szerint a kölcsönvett tőke után egy évre esik; ha a kölcsön törlesztése nem az év első napján, hanem évközben veszi kezdetét, a törlesztési idő első és utolsó évében az évi kamatnak csak aránylagos része vehető számításba az adóköteles jövedelem megállapításánál.

A telekkönyvileg bekebelezett közadók és kincstári bérhátralékok után járó kamatok nem képezik a levonás tárgyát (1883. XLVI. t.-c. 16. §.)

Az 1. alatti bekezdésben foglalt intézkedéstől világosan kitűnik, hogy a levonás alapjául szolgál az az évi kamatösszeg, mely az adóévet megelőző év végén fennmaradt tőkemaradék után jár. Ha tehát valamely földbirtokos 1914. évi január hónapban 100.000 koronát vett fel magánhitelhez, s ebből ugyanazon évi december 15-ig 60.000 koronát visszafizetett, a levonás alapjául az 1915. évre az 1914. évi december hó végén fennmaradt 40.000 korona tőkemaradék évi kamatjának 10 százaléka veendő.

Ez az eljárás azonban csupán az 1. alatti bekezdésben említett közönséges kölcsönökre vonatkozik, mert ezektől a kölcsönöktől a jelzálogintézetektől felvett törlesztési kölcsönök a 2. alatti bekezdésben megkülönböztetnek.

Ezekre az utóbb említett törlesztéses kölcsönökre nézve ugyanis az általános jövedelmi pótdadó kiszámításánál:

aa) bizonyos évek alatt törlesztendő kölcsönök évi kamatának változatlanul a törlesztési idő egész tartamára vétetik az az összeg, mely a kötvényben megállapított kamatláb szerint a kölcsönvett tőke után egy évre esik;

bb) a kölcsön után nem a megelőző, hanem a folyó évre járó kamatnak százaléka veendő tekintetbe s így a levonás kedvezménye azokra a kölcsönökre is alkalmazandó, melyek az adóév folyamán keletkeztek. (1891: 41.187. pénzügyminiszteri rendelet, 1891: 13. P. K.)

Itt megjegyeztetik, hogy az általános jövedelmi pótdadónál számításba veendő kamat alatt értendő az az összeg, mely az eredetileg kölcsönvett tőkeösszeg után a pénzintézet által kiállított kötvényben meghatározott kamatláb szerint kamat fejében fizetetik; ellenben az évi törlesztési összegből a tőketartozás apasztására, valamint a kezelési költségekre fordított összeg az általános jövedelmi pótdadó megállapításánál levonás alapjául nem vehető. (1893: 28058. pénzügymin. rend. 1893: 13. P. K.)

A vallomás az adóév január 1—30-dika közötti időben adandó be a községi előljárásságnál (városi adóhivatalnál.)

E határidő lejártá után és jelesül az 1915. évi október 15-éig érkező kamatteher vallomások az 1897. március 23-án kelt és a „Pénzügyi Közlöny” 10. számában megjelent 21.275. számú rendelet szerint már csak igazolási kérvény útján és abban az esetben fognak figyelembe vétetni, ha hitelt érdemlően igazoltatik, hogy e késedelem elháríthatlan akadály miatt történt.

A benyújtott vallomásról elismervény adatik, mely a vallomás kellő időben történt benyújtásának igazolásul szolgál.

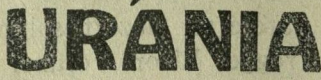
Kivételt képeznek a 2. pont alatt említett esetek, mert azok az adózók, akik a kölcsönkamatokra vonatkozó vallomások benyújtására kitűzött határidő letelte után valamely pénzintézetnél telekkönyvi bekebelezés mellett törlesztéses járadékkölcsönt vesznek föl, jogosultvák a felvett kölcsönnek telekkönyvi bekebelezését igazoló és a beke-

belezés megtörténtét követő 30 nap alatt benyújtandó vallomás alapján, a rájuk az ez adósság felvétele előtt kivetett általános jövedelmi pótdadó mérvének helyesbítését az illetékes kir. pénzügyigazgatóságtól kérni.

Mindazok az adózók, kik az államkincstár megkárosítására irányzott szándékból az általános jövedelmi pótdadónak jogosulatlan apasztása céljából telekkönyvileg be nem bekebelezett, nem létező vagy a létezőnél nagyobb összegű adósságot avagy a ténylegesnél magasabb kamatlábakat vallanak be, az 1909. évi XI. t.-c. 93. 1903. 50.000. sz. hlv. összeállítás 201.) §-a értelmében büntetendő jövedéki kihágást követnek el.

Kelt Szeged, 1915. évi január hó.

A m. kir. pénzügyigazgatóság.

Magyar Tud. Színház

Telefon 872.

Ma szombaton és vasárnap

Szenzációsan izgalmas

bűnügyi dráma.

Robin

a gentleman zshivány.

3 részben.

II. Petár király

trónra lép.

Kacagtató filmtréfa

2 felvonásban.

A legújabb harc-

téri képek.

Előadások 5, 7 és 9 órakor,

vasárnap: 2-től folytatólag.

Előadások 2 órától folytatólag